

ПАРВОВІРУСНИЙ ЕНТЕРИТ СОБАК

А. Пугачова, здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – А. Іовенко, канд. вет. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет

У статті аналізується парвовірусний ентерит собак, його причини, клінічні прояви та шляхи поширення. Основну увагу приділено профілактиці захворювання, зокрема вакцинації, та важливості гігієнічних заходів. Наголошується на необхідності своєчасної діагностики і лікування для підвищення шансів на одужання.

Ключові слова: парвовірусний ентерит, собаки, вакцинація, профілактика, лікування, інфекційні захворювання.

Вступ.

Тема парвовірусного ентериту залишається надзвичайно актуальною в сучасній ветеринарній медицині через високу смертність від цього захворювання, особливо серед молодих та невакцинованих собак. Парвовірусний ентерит собак – це інфекційне захворювання, що має швидке і агресивне поширення, і його загрози стають серйозними як для окремих домашніх улюбленців, так і для великих популяцій собак, особливо у місцях великого скупчення тварин, таких як притулки чи розплідники.

Огляд літератури

Незважаючи на те, що сучасні засоби профілактики такі як вакцинація значно знизили рівень захворюваності у більш свідомих власників, проблема парвовірусного ентериту залишається актуальною в регіонах зі слабким рівнем доступу до ветеринарної медицини або де недостатньо інформації про важливість вакцинації. На жаль, багато власників домашніх тварин не усвідомлюють небезпеку цього вірусу, вважаючи, що якщо їхній собака веде домашній спосіб життя і не контактує з іншими тваринами, то він захищений. Проте вірус здатний зберігатися в навколишньому середовищі місяцями, і його можна занести в дім навіть на взутті або одязі.

Найбільшу небезпеку парвовірусний ентерит становить для цуценят, оскільки їхній імунітет ще недостатньо розвинений. Це робить їх вразливими до будь-яких інфекцій, включаючи парвовірус. У перші тижні життя собаки її захисні механізми залежать від антитіл, отриманих з материнським молоком. Однак з часом рівень цих антитіл знижується, і, якщо вакцинація не була проведена вчасно, ризик зараження парвовірусом значно зростає. В умовах високого ризику зараження актуальним є інформування власників про необхідність дотримання графіку вакцинації, адже своєчасне щеплення рятує життя [1].

Актуальність цієї теми також пов'язана з недостатньою інформованістю серед власників собак про необхідність регулярних візитів до ветеринара та профілактичних заходів, таких як вакцинація. У деяких регіонах або серед власників собак із низьким рівнем доходу або доступу до ветеринарної допомоги профілактика може бути відсутньою або обмеженою. Нерідко трапляються випадки, коли господарі звертаються до ветеринарного лікаря лише тоді, коли хвороба вже прогресує, а шанси на одужання різко знижуються.

Проблема парвовірусу залишається актуальною й через тенденцію до активного відвідування власниками собак громадських місць для вигулу. Парки, спеціальні майданчики для собак, притулки та інші місця скупчення тварин створюють ідеальне середовище для поширення інфекції. Враховуючи стійкість вірусу в навколишньому середовищі, собаки можуть підхопити інфекцію навіть через непрямий контакт із зараженою поверхнею. Це знову підкреслює важливість вакцинації, а також необхідність дотримання гігієнічних заходів і уникання контактів із тваринами невідомого статусу [2].

Окрім здоров'я тварин, парвовірусний ентерит має економічний аспект. Лікування цієї хвороби, особливо на її пізніх стадіях, може бути дорогим, оскільки воно часто вимагає інтенсивної терапії, включаючи внутрішньовенні вливання, медикаменти та тривалу госпіталізацію. Для багатьох власників це стає серйозним фінансовим викликом, особливо якщо хвороба вражає кількох собак одночасно. Натомість своєчасна вакцинація та профілактичні заходи є набагато дешевшими і ефективнішими, що робить тему парвовірусного ентериту актуальною для широкого кола людей, зацікавлених у здоров'ї своїх улюбленців та фінансовій стабільності.

Сучасна ветеринарна медицина націлена на активну пропаганду вакцинації та профілактики серед населення. Важливою частиною боротьби з парвовірусом є освітні програми для власників тварин, які підвищують їхню обізнаність щодо хвороби, симптомів та методів запобігання. Ветеринарні клініки, громадські організації та активісти мають важливу роль у поширенні знань і допомозі власникам тварин приймати зважені рішення щодо здоров'я своїх собак.

Таким чином, тема парвовірусного ентериту у собак залишається актуальною через серйозні ризики для здоров'я собак, важливість профілактики через вакцинацію, поширеність захворювання в місцях великого скупчення тварин, а також економічні витрати на лікування. Підвищення рівня обізнаності та доступу до ветеринарної допомоги – це важливі кроки в боротьбі з цією небезпечною інфекцією [3].

Метою цієї статті є інформування власників собак та ветеринарів про причини, симптоми, діагностику, лікування та профілактику парвовірусного ентериту. Важливо привернути увагу до необхідності вакцинації, розглянути ефективні методи лікування та підкреслити

значення своєчасного звернення за допомогою при підозрі на захворювання.

Парвовірусний ентерит – це важке інфекційне захворювання, яке викликається парвовірусом собак (Canine Parvovirus, CPV). Він уражає переважно молодих цуценят, хоча дорослі собаки також можуть захворіти, особливо якщо не вакциновані. Хвороба дуже контагіозна та часто має летальний наслідок, якщо вчасно не надати медичну допомогу.

Парвовірус потрапляє в організм собаки через рот при контакті з зараженими об'єктами (їжею, водою, випорожненнями). Інфекція передається не тільки через прямий контакт з хворими тваринами, але й через навколишнє середовище, оскільки вірус дуже стійкий до впливу зовнішніх факторів. Особливу небезпеку представляють місця масового скупчення тварин, такі як притулки або зоомагазини [2].

Парвовірусний ентерит у собак проявляється наступними симптомами:

- важка діарея, часто з домішками крові;
- блювання;
- втрата апетиту;
- летаргія, слабкість;
- висока температура (іноді);
- зневоднення через втрату рідини.

Ознаки хвороби можуть проявитися раптово і розвиватися дуже швидко. Без належного лікування, стан тварини може різко погіршитися вже через декілька днів [3].

Діагностика парвовірусного ентериту базується на клінічних симптомах та лабораторних тестах. Найчастіше застосовується експрес-тест на наявність парвовірусу в калових масах. Також може бути проведений аналіз крові, де спостерігається зниження кількості білих кров'яних тілець (лейкопенія), що свідчить про серйозну інфекцію.

Парвовірусний ентерит потребує негайного та інтенсивного лікування, оскільки високий рівень смертності серед невакцинованих собак. Лікування включає:

- інфузійну терапію для боротьби із зневодненням;
- призначення антибіотиків для профілактики бактеріальних інфекцій;
- противірусні препарати;
- симптоматичне лікування (антиеметики, пробіотики, вітаміни).

Важливу роль відіграє підтримуюча терапія, яка допомагає організму собаки боротися з інфекцією [1].

Найефективніший спосіб профілактики парвовірусного ентериту – це вакцинація. Цуценята повинні бути вакциновані в кілька етапів, починаючи з віку 6-8 тижнів. Також важливо дотримуватися правил гігієни та уникати контакту молодих тварин з можливими джерелами інфекції до завершення курсу вакцинації.

Уникання контакту з собаками невідомого статусу та перебування у місцях скупчення інших тварин допоможе знизити ризик інфікування.

Парвовірусний ентерит у собак – це серйозне захворювання, яке може загрожувати життю вашого вихованця, проте його можна попередити за допомогою вакцинації та належних гігієнічних заходів. Важливо також знати симптоми і своєчасно звертатися за діагностикою для збереження здоров'я собаки. Пам'ятайте, що консультація ветеринарного лікаря – найнадійніший спосіб захистити вашого чотирилапого друга від цієї хвороби [4].

Отож, парвовірусний ентерит – це одне з найбільш небезпечних інфекційних захворювань, яке вражає собак. Хвороба викликається парвовірусом, що швидко поширюється, особливо серед невакцинованих або молодих собак. Основний удар припадає на шлунково-кишковий тракт, призводячи до важкої діареї, блювання, зневоднення і, в деяких випадках, до смерті. Вірус також може атакувати серцеву мускулатуру у цуценят, що спричиняє розвиток серцевої недостатності. Важливо розуміти, що парвовірус надзвичайно стійкий до умов навколишнього середовища і може тривалий час зберігатися на предметах, з якими контактувала інфікована тварина, що підвищує ризик поширення інфекції.

Основний спосіб захисту собак від парвовірусного ентериту – це своєчасна вакцинація. Вакцини проти парвовірусу є дуже ефективними і можуть забезпечити довготривалий захист тварини. Щеплення слід проводити відповідно до графіка, рекомендованого ветеринаром, і обов'язково поновлювати через певний період, щоб підтримувати імунітет. Вакциновані собаки мають значно нижчий ризик інфікування, навіть у випадку контакту з вірусом. Тому відповідальне ставлення до вакцинації є ключовим чинником у боротьбі з цією хворобою.

Окрім вакцинації, важливо дотримуватися базових гігієнічних правил, щоб мінімізувати ризик зараження. Слід уникати контактів вашого собаки з іншими тваринами, особливо у громадських місцях, таких як парки чи притулки для тварин, де можуть бути інфіковані собаки. Уникання брудних поверхонь, спільних предметів, таких як миски та іграшки, допоможе знизити ймовірність передачі вірусу. Якщо у вашому оточенні з'явилася хвороба, важливо ізолювати інфіковану тварину та провести ретельне очищення приміщення, оскільки вірус може зберігатися на поверхнях [1, 5].

Рання діагностика парвовірусного ентериту значно підвищує шанси на одужання. Симптоми включають важку діарею, блювоту, зниження апетиту, млявість та високу температуру. Якщо ви помітили ці ознаки у свого собаки, необхідно негайно звернутися до ветеринара. Хоча специфічного лікування від самого вірусу не існує, підтримуюча терапія, яка включає внутрішньовенне введення рідин, антибіотики та інші препарати, може допомогти організму тварини подолати інфекцію. Чим раніше почнеться лікування, тим вищі шанси на успішне одужання.

Висновки

Найкращим способом захистити вашу собаку від парвовірусного ентериту є тісна співпраця з ветеринарним лікарем. Лише фахівець зможе розробити індивідуальний графік вакцинації та надати рекомендації щодо догляду за здоров'ям вашого вихованця. Профілактика завжди є ефективнішою за лікування, тому своєчасні консультації та обстеження є невід'ємною частиною відповідального догляду за собакою [2].

Список використаних джерел

1. Парвовірусний ентерит собак. *Ветеринарна клініка Айболіт*. URL: <http://aybolit.rv.ua/infekcionnye-hvorobu/Parvovirus/index.html>
2. Парвовірусний ентерит у собак. URL: <https://karolino-bugazka-gromada.gov.ua/news/73546-parvovirusnii-enterit-u-sobak>.
3. Парвовірусний ентерит у собак. *Центр ветеринарної допомоги «Елітвет»*. URL : <https://elitvet.dp.ua/infekcijnii-zahvorjuvannja/parvovirusnyj-enteryt-u-sobak/>
4. Парвовірусний ентерит. *Ветеринарна лікарня Dr. Buryak*. URL: <https://petclinic.com.ua/disease/parvovirus-enteritis/>
5. Дмитришин О. Клініко-епізоотологічні, патогенетичні і діагностичні аспекти парвовірусної та коронавірусної інфекції собак. *Сільський господар*. 2012. №7-8. С.25-31.

УДК: 543.545:340.64

ПРОБЛЕМИ ПРИ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ РЕЗУЛЬТАТІВ КАПІЛЯРНОГО ЕЛЕКТРОФОРЕЗУ ЗА ПРОВЕДЕННЯ ГЕНОДІАГНОСТИКИ *HOMO SAPIENS* У КРИМІНАЛІСТИЦІ

Р. Романько, здобувач вищої освіти

М. Гиль, д-р с.-г. наук, проф., акад. НАН ВО України

Миколаївський національний аграрний університет

Розглянуто питання ефективності використання капілярного електрофорезу задля аналізу ДНК в криміналістиці Homo sapiens. Оцінено вплив якості зразку – біоптату, включення статерів, нуклеотиду «А» на точність розпізнавання ДНК в реакції ПЛР в умовах сертифікованої лабораторії обласного центру Миколаєва.

Ключові слова: *біоптат, ледер, нуклеотидна послідовність, фореуз, інгібіція, ДНК.*

Вступ

На сьогоднішній день кожна особа має велику кількість загальних ознак, характерних для виду. У той же час кожен індивідуум відрізняється за певними ознаками. Специфічність особини, її індивідуальність, визначається генотипом, тобто специфічною послідовністю молекули